

fere, fordi man fandt, det ikke var værd at reise Conflict imellem de forffjellige Statsmagter om en Sag, der ikke havde større Betydning end denne. Jeg vil haabe, at den Bestemmelse, som her er foreflaaet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), maa blive vedtagen; thi den er et Værn imod Dvergreb af andre Statsmagter, som ikke have den bevilgende Myndighed, og slige Dvergreb maae vi her sætte os imod. — Med Hensyn til det Forslag, som den høitærede Minister modsatte sig saa stærkt, nemlig Forslaget under Nr. 3, skal jeg gjøre den Bemærkning, at det vører ved Noget, man kan kalde en Erobring for Embedsstanden. Man er tidligere i dyre Aar kommen en Deel af Embedsmændene til Hjælp ved en Kornberegning og en anden Deel ved midlertidige Lønningsstillæg, men her foreligger et Lovforslag, som blandt Andet søger under alle Eventualiteter at sikke Embedsmændene en Forøgelse af deres hidtilværende Indtægt, og den ærede Follethingmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds vil da begrænse denne Bestræbelse indenfor rimelige Grændser. Derpaa vil Ministeren ikke gaae ind, og jeg vil da ønske, at man vil træffe den Afgjørelse, hvortil den ærede Forslagsstiller henviste, nemlig den, at man vil vedtage det af ham stillede Uendlingsforslag, og at man dernæst, hvis Ministeren ikke vil gaae ind derpaa, lader hele Paragraphen gaae ud og lader Forholdet blive ved det Gamle. Dette kunne vi gjøre uden Fare, thi der er dog endnu saa Meget tilbage at gjøre med Hensyn til vor Embedsstands Stilling, og navnlig med Hensyn til dens oeconomiske Stilling, at vi meget godt kunne afvente en Forandring i saa Henseende; det er Noget, vi ligesaa godt kunne afvente, som vi i det Hele taget maae afvente at faae de oeconomiske Forhold i vor Statsstyrelse indskrænkede til Noget, der virkelig passer for vor Stilling. Desuden vilde der ikke i en saadan Afgjørelse kunne søges nogen særlig Grund til Misfornøielse hos de Embedsmænd, som endnu ikke i denne Sessjon fik deres Forhold ordnet i dette Punkt. — Endelig skal jeg bemærke, at man her idag har talt saa meget om Rangvæsenet som Noget, der

ingen Verdenssting var værd, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at de høieste Rangclasser have en stor pecuniær Fordeel derigjennem, at de kunne faae deres Døtre understøttede af de adelige fattigklostre eller Frøkenklostre. Det er, som bekendt, meget betydelige Bidrag, som faaes derfra, og man seer altsaa, at det ogsaa kan have en vis Interesse at stige i Rangen.

Sagb: Jeg frygter for at trætte det høie Things Daalmodighed ved at inblade mig for dybt paa de foreliggende Spørgsmaal, men jeg maa dog med Hensyn til et enkelt af disse Spørgsmaal fremsætte en afvigende Anskuelse fra den, jeg har hørt derom fra forffjellige Sider. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for at begrænse mig saameget som muligt, for at Thingets Daalmodighed ikke skal blive sat paa for streng en Prøve. Det Punkt, jeg skal tillade mig at omtale, er Forslaget under Nr. 4 til § 9, hvilket gaer ud paa at bemyndige Ministeriet til at træffe den Afgjørelse, som deri omhandles. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der have behandlet dette Spørgsmaal, ikke have betragtet det fuldkomment correct, saaledes som det foreligger, og idet jeg fremsætter denne Anskuelse, beder jeg tilgivet, at jeg, uden at turde ansee mig for Jurist eller for særlig Sagkyndig til at kunne afgive et Skjøn i denne Sag, dog maa fastholde denne min Paaastand. Det synes, som om Spørgsmaalet under den sidste Deel af Discussionen navnlig har dreiet sig om, hvorvidt enen Finantsministeren eller Domstolene maatte være i Besiddelse af den største Competence til at afgjøre den omhandlede Sag, eller maatte give de største Garantier for dens upartiske Behandling, men dette forekommer mig ikke at være Sagen. Man har fremført adffillige i den sidste Tid foresaldne Exempler som Beviis for, at den Afgjørelse, hvortil Domstolene ere komne, ingenlunde samstemmer med, hvad man her i Thinget har anseet for det Rette, og jeg troer ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har havt ganske Ret i den Opfattelse, han har villet gjøre gjældende. Mig forekommer det, at de, der staae paa samme